

Ha én még az egyértelműen német nyelvterületről származó Wágner Julianna nevű édesanyám és a talán lengyel vagy tót eredetű édesapám után is esetleg palócnak számítok, akkor nem tudom, hogy születési vagy lakhelyem, antropológiai habitusom, lelki alkatom, hajam, szemem színe, nevem, vércsoportom, netán génállományom alapján lennék a palócok közé sorolható? Vagy egyszerűen csak statisztikai zavaró tényező vagyok? S a két lányom? Egyikük beszéde még csak nem is emlékeztet a palóc nyelvjárásra, a másik pedig nálam is palócbb! Vagy csak úgy beszél? S palóc lehet-e a feleségem, aki Tolna megyei tájszólását mindmáig megtartva szívből jövően festette a palóc tájakat és írt róluk néhány verset is?

KETYKÓ ISTVÁN

Kirendelés szavak mellé

Már kaszálják pipacs borította nyaram
fehéren könnyeznek délceg nyárfáim
harmincöt elcsordogált évemmel takaródzom
s a hűvös májusok esti párnáin gyöngyöket hímez
bolond ifjúságom. Ki látott engem, szavak mellé rendelt
pásztort és ki figyelte egybeterelt mondataim...?

Harmincöt pipacs lobbantotta nyaramra
szerelem-ernyők szállnak
ugatnak feljűk akác állásokból sugár-fegyverek
ütődnek napjaimhoz gyönyörű koppanással
hajtogatok ájult lázasan hárs-hevedereket
érzem harminchatodik nyaram széna-illatát.
Kirendelés szavak mellé – – –

Őrzöm szemem sarkában öreg gőzösök szénporát
átrobognak éveim vágányain fűtűs hajnalok
látom vörös nap lebukó fényében
fészükre zuhanni a madarakat
becsapódásaikat a fák zöld sátrai közé –
mormolok magamban lefekvés előtt rövid imát
és érzem, ahogy szemem örökmécseséhez verődnek
apró álom-bogarak.